

først, og så må vi drage en konklusion, når vi er kommet til det punkt.

Hr. Keld Albrechtsen skal altså prøve at høre, hvad jeg siger. Det er da fuldstændig rigtigt, som hr. Keld Albrechtsen siger, at den fase, som starter 1. januar 1999, er den fase, man tog stilling til med folkeafstemningen, men det benægter jeg heller ikke. Det, jeg siger, er, at den måde, vi bedømmer udviklingen på, selvfølgelig er præget af, hvad det er for en politisk holdning, hvad det er for en ideologi, der ligger bag den politik, der vil blive ført. Vi socialdemokrater må da om ikke andet så tro på, at det betyder noget, at 13 af landene er socialdemokratisk ledet. Det kan godt være, der er andre i salen, der ikke mener, at det betyder noget, men det mener vi det gør.

Derfor er jeg fuldstændig fuld af fortrøstning om, at den diskussion kommer vi til at tage på et rimeligt afslappet plan.

Hvorvidt jeg er enig med statsministeren i, at forbeholdene vil der ikke bliver rørt ved? Jamen jeg er igen enig med statsministeren. Der bliver ikke rørt ved dem, før vi har fået den her diskussion og den danske befolkning i givet fald har diskuteret det og besluttet, hvad der skal røres ved.

Til fru Pernille Frahm: Jamen nu blander fru Pernille Frahm igen tingene sammen.

Første næstformand (Birte Weiss):
Den røde lampe betyder, at taletiden er slut.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):
Så må vi gemme det til senere. Så bliver jeg først skudt bagefter.

Første næstformand (Birte Weiss):
Jeg kan meddele, at der allerede er indtegnet så mange, at der bliver flere runder, og de vil blive afviklet sådan, at der er tre ad gangen, hvorefter hovedordføreren får mulighed for at svare.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):
Det er da rart at høre, at den socialdemokratiske ordfører er enig med statsministeren.

Jeg risikerer så det ene øje her. Når jeg nu vil stille følgende spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, kan det godt være, at det vil blive opfattet som retorisk:

Er hr. Jacob Buksti også enig med udenrigsministeren? Han er jo altså en ikke ubetydelig

repræsentant for regeringen, især ikke i denne sag om euroen, og udenrigsministeren har i dag sagt, at man vil have en folkeafstemning om euroforbeholdet i år 2001. Men det er måske blot retorisk. Altså ordføreren er vel helt enig i, at vi skal have afstemningen i år 2001, men at man ikke nu vil fastsætte en dato.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Man behøver vel ikke at være særlig synsk for at forudse, at vi i eftermiddag får præsenteret to slags partier her i Folketinget – og så Kristeligt Folkeparti.

Altså den ene slags partier er dem, der kun kan se fordele ved et ØMU-samarbejde, og den anden slags partier er dem, der kun kan se ulemper ved et ØMU-samarbejde, og så er der også Kristeligt Folkeparti, som egentlig gerne vil være med til at have en diskussion om tingene, og som måske stadig væk er lidt i tvivl.

Vi har nu konstateret, at hr. Jacob Buksti er enig med statsministeren og sandsynligvis også med økonomiministeren, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Buksti: Er der kun fordele? Kunne der også være en pris ved et medlemskab? Er det det rene lykkeland? Sådant lyder jo det, man får beskrevet. Er der sådan indbygget en garanti mod økonomiske problemer, hvis man lever op til de her konvergenskriterier? Hvad opstår der, hvis der er en gruppe lande, som mener, at de konvergenskriterier på et tidspunkt er for skrappe, eller nogen måske slet ikke formår med de hjemlige politiske flertal at leve op til dem osv.? Hvor ligger risiciene? Og er det ikke også trods alt et lille problem, at vi ved at melde os ind i ØMU'en giver afkald på et reguleringsinstrument, hvis situationen i Danmark udvikler sig mere positivt eller mere negativt end i de andre lande? Det er trods alt sådan, at man har nogle økonomiske skruer at skrue på, og her får vi altså en af skrueerne, en af knapperne, låst fast. Kunne der ikke være enkelte problemer indimellem?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Til hr. Jacob Buksti: Danmark har i dag et forbehold over for ØMU'ens tredje fase. Det ligger fast. Vi kan debattere alt, hvad vi vil, og Dansk Folkeparti deltager meget gerne i debatten om euroen, men når Socialdemokratiet nu går i brechen for, at diskussionen skal medføre en ny folkeafstemning, så er det jo, fordi Socialdemo-